

munkássága folyamatos fejlődéséhez hozzájárultak. Hálával emlékezett tanáira, akik elindították a pályán, és volt tanítványaira, akik kiváló szakemberekké váltak és a mai napig látogatják szaktanácsért. Őszinte elismerését tolmácsolta az erdélyi magyarság intézményeinek, melyek megteremtették munkásságának feltételeit, valamint mindazoknak, akik írásait olvasták és olvassák mind a mai napig. Sokan segítettek és a nehézségekben mindig mellette álltak, három éve elhunyt felesége, leányai, szerető unokái és dédunokái. Köszönte az Úristen szentfelségének, hogy hosszú, küzdelmes, dolgozó és háládatos élettel áldotta meg, és hogy egész életében azt tehette, amit szeretett, a munkássága és szenvedélye fedte egymást.

Veress István felkérte a főkonzul urat, tolmácsolja köszönetét a Magyar Köztársaság elnökének, Sólyom Lászlónak is.

Az esemény ünnepi hangulatát *Beláni Margit* operaénekesnő dalaival növelte. *Dr. Jancsó Miklós*, a professzor kedvenc költőjének Áprily Lajosnak verseit szavalta el. A több mint egy órán át tartó ünnepély kellemes, családias, baráti hangulatban telt el. Végül pezsgővel, vörös és fehérborral koccintottak az ünnepelt egészségére.

* * *

Ötven éve húnyt el Pattantyús Ábrahám Géza

Az alábbi három rá emlékező írással, továbbá életútjának felidézésével a neves professzorra emlékezünk!

Patyi bácsi diákszemmel

Anekdota (igaz történet?) „Patyi” bácsiról, 1985

A Pattantyús-féle vizsgák (nem is szólva az utóvizsgákról!) legendásan hosszú ideig tartottak: nagyon örülhetett az a hallgató, aki már két óra alatt végzett. Ráadásul a profnak megvolt az a szokása, hogy a vizsgát általában délután 6-7 óra felé kezdte. Most képzeljük el, meddig húzódtak el ezek a számonkérések, ha összegyűlt 10-15 vizsgázó, s külön képzeljük hozzá, hogy a Műegyetem összes kapuját abban az időben 22 órakor lezárták! Az első, ünneplőbe öltözött delikvens úgy 11 óra tájban mászott át a kerítésen - pontosan az ott strázsáló rendőr orra előtt. - Na mit loptunk, mit loptunk? - kérdezte a rémült ifjút, és csak nagy nehezen hitte el, hogy az nem bűnöző, csak éppen a „Patyinál” volt vizsgázni.

Fél óra múlva az eset megismétlődött, majd még kétszer-háromszor. Úgy 1 óra tájban a rendőr már rettenetesen ideges volt, és így támadt neki a soron következő kimászónak: - *Most nehogy azt mondd te is, hogy a „Patyinál” voltál vizsgázni! - Dehogy mondom. Én vagyok a „Patyi”...*

* * *

Üdvözlő beszéd 1955. december 11-én

(Részlet)

Emberi vonásait főképp az jellemzi, hogy szeretettel törődik mindenkivel. Példájával mutatja meg, hogy mindnyájan összetartozunk, és környezetünk egyetlen nagycsaládot alkot. Közvetlenség és barátságosság sugározza be az emberekkel való érintkezését. Elveiért és az emberekért való kiállást hirdeti, és ezt a kiállást lépten-nyomon tapasztaljuk. Irányt mutat a mérnöktársadalomnak. Tudatosan foglalkozik a mérnöki etikával és a mérnöknek a társadalomba való beilleszkedésével. Régen ez ösztönös kérdés volt, de az idők folyamán elhalványult. A háború utáni idők hozták előtérbe. Ő pedig már negyedszázada foglalkozik ezzel a problémával. Leszögezi a mérnöki etika alapját: a tudás mellett az erős jellemet, az akaratot, az elvek melletti kitartást, a műveltséget. Vallja, hogy a vezetés alkalom a nagyobb kötelességvállalásra és az iránymutatásra.

Gerey Tamás

Pattantyús Ábrahám Géza

(1885-1956)

Kossuth díjas műegyetemi professzor halálának 50. évfordulója alkalmából 2006. szeptember 29-én koszorúzásokkal egybekötött megemlékezést tartottak a Farkasréti temetőben de. 11 órakor, majd du. 13 órakor a Műegyetem kertjében lévő szoborparkban, a professzor szobránál. Ezt követően a könyvtár aulájában megnyitották az emlékkiállítást, ahol a „Patyi bácsi diákszemmel” című könyv bemutatójára is sor

került. A kiállításon értékes dokumentumokat, fényképeket láthattunk úgy a családról, a gyökerekről, mint a diákok által is oly nagyon kedvelt professzor munkásságáról, tudományos eredményeiről.

Kivonat Dr. Pattantyús-Ábrahám Géza életrajzából:

Született 1885 december 11-én Selmecebányán. Apja: Dr. Pattantyús Ábrahám Márton, orvos Illaván. Anyja: Pöschl Ilona, Pöschl Ede Selmecebányai akadémikus prof. lánya. Testvérei: Márton, Endre, Imre, Erzsébet

1903-ban érettségizett a Bp. II. ker. Katolikus Főgimnáziumban 1907-ben kitűnő minősítésű gépészmérnöki oklevelet szerzett a budapesti József Műegyetemen

1907-1909 között tanársegéd a Műegyetemen

1910-11 között külföldi tanulmányutakat tett (Németország, Anglia, Kanada, Belgium)

1912: Műszaki tudományok doktora a Műegyetemen

1912-ben megházasodik, felesége: Marschalkó Margit

Gyermekei: Dénes (1914), Klára (1917)

1921-től a József Műegyetem magántanára

1926-ban műegyetemi címzetes nyilvános rendkívüli tanár

1930-tól műegyetemi nyilvános rendes tanár

1938-39-ben a József Nádor Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem Gépész és Vegyészmérnöki Kar dékánja

1945-48 között az MTA levelező tagja

Elismerései: Kossuth-díj ezüst fokozata, Oktatás Kiváló Dolgozója, munka érdemrend, a Munka Vörös Zászló Érdemrend.

1956 szeptember 29-én hunyt el Budapesten.

Alkotóerejét a legendás oktatáson kívül 36 szakkönyv, 150 tanulmány és cikk jellemzi, emellett tucatnyi társadalmi megbízatást vállalt.

* * *

„Ki keserűt nem ízlelt, nem tudja, mi az édes.”

(Ismeretlen)

* * *

Nuridsány Zoltán festőművész kiállítása

Szeptember 15-én nagy érdeklődés mellett nyílt meg **Nuridsány Zoltán** festőművész eddig még be nem mutatott munkáinak kiállítása a Pestújhelyi Közösségi Házban. **Kerékgyártó István** művészet-történész, kritikus méltatta a művész pályáját és mutatta be a gyűjtőktől, múzeumoktól kölcsönként alkotásokat, melyek az özvegy és leánya fáradhatatlan munkájának köszönhetően kerülhettek a nagyközönség elé. A megnyitón **Avedikián Viktória** gyönyörű énekhangjával, magyar és örmény dalokkal kápráztatta el a közönséget. A kiállítás a Külvárosi Szalon és a XV. ker. Örmény Kisebbségi Önkormányzat közös rendezvénye volt.

Nuridsány Zoltán székely édesanya és örmény gyökerű édesapa gyermekeként 1925. augusztus 22-én született Marosvásárhelyen. Budapesten a cisztereknel, a Szent Imre Gimnáziumban tanult. **Nagy Nándor** grafikusművész irányításával meghatározó tagja lett a Képzőművészeti Körnek. Ekkor már rendszeresen rajzolt **Gallé Tibor** Szabadiskolájában. 1944-ben fölvételt nyert a Képzőművészeti Főiskolára. Tanárai a XX. század meghatározó mesterei: **Szőnyi István**, **Barcsay Jenő**, **Kmetty János** és mozaik szakon **Fáynyi Géza**. 1945 tavaszán Szentendrén dolgozott Barcsay Jenő társaságában. 1946-tól vett részt az Európai Iskola kiállításain.

1948-ban a Római Magyar Akadémia ösztöndíjasa. Több olasz lap fölfigyelt szín- és formavilágára, európai nagyságokhoz mérték tehetségét. Itthon **Rabinovszky Máriusz** kezdeményezésére (akinek tanársegédje) a murális művészet elméleti, majd gyakorlati problémái foglalkoztatták. 1949-ben MEFSZ kiállításon szerepelt monumentális mozaik tervével, **Fülep Lajos** dicsérte tehetségét.

1949-50-ben alakult meg a Négyesfogat. Tagjai: **Jánossy Ferenc**, **Nuridsány Zoltán**, **Orosz Gellért** és **Sugár Gyula**. Kiállításait nagy visszhang kísérte az ötvenes évek elején. 1955-ben kibővült a Négyesfogat **Bod Lászlóval**, **Bornemissza Gézával** és **Megyeri Barnabással**.